

Θ

Θ

μ. Θεεζδ, εши. ἀποκομίζω, ἀ-
ταχομίζω, μετακομίζω, με-
ταφέρω, ἀνάγω. (ἰδίως διὰ ἀ-
μάξης, διὰ ζώου, καὶ διὰ
πλοίου). Σμεσ. καὶ παθ.-ελ.
-μαι. (Πραξ. 21. 2. βοζέδ-
ωε θεεζόχεμελ. ἐπιβάντες
ἀνήχθημεν. διὰ τοῦ πλοίου
δηλ.)

Θεραψίαю, εши. μ. -ψδ, τύши.
ἀποσρέψω, ἀποτρέπω. Σμεσ.
-ελ. ἀποστρέφομαι, ἀποκο-
οῦμαι, καὶ = γηνώσα = не-
навижд.

Θεиодδ. ἐπιρ. πανταχόθεν,
πάντοθεν.

Θеитестваню, εши. - ствовахъ.
= Ѹвѣшаваю.

Ѳеѣщаваю, εши. μ. ѿлю, ѿши. χω-
ρі́ζω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζω,
διαχωρίζω, ἀπονέμω.
(126. Ѹтроцы Ѹвѣшаваютъ. οἱ
παιδεῖς ἀποχρίνονται, ἐστίν
ἀντὶ ἐνεζωτ. Ѹвѣшаваютъ).

Ѳеѣщаніе, ѩл. ѿд. = Ѹвѣтъ.
(211. ἀπόρχοις, ἀντὶ τοῦ ἡν-
ρεχέντες).

Ѳеѣщалю, εши (ἀντὶ ἐνεζ. καὶ
μέλ. τοῦ) = Ѹвѣшаваю.

Ѳоню, ѿши. = ѩонакю.

Ѳонакю, εши. ἀρ. ѩигнáхъ. μ.
ѡженъ, εши. ἀποδιώχω, ἀπε-
λαύνω, ἀποσθέω-ῶ, φυγα-
δεύω, ἀποτρέπω, ἀποσκο-
ραχίζω.

Ѳдатель, а. ἀρ. ἀποδοτήρ,
ἀνταμοιθός.

Ѳдаш, εши. ἀποδίδωμι, ἀπο-
τίω, ἀποτίνω, ἀπονέμω.

Ѳдамніе, ѩл. ѿд. ἀπόδοσις
(δηλ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἀποδι-
δόναι).

Ѳдыхаю, εши. ἀρ. ѩдохнáхъ.
μ. ѩдехнъ, εши. ἀναπνέω, ἀ-
ναψύχω καὶ μεσ. ἀναψύχο-
μαι, λωράω-ῶ. (χοιν. ἀνα-
σαίνω, ѵекоурáζомай).

Ѳдѣллю, εши. μ.-лю, ѿши. χω-
рі́ζω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζω,
διαχωρίζω, ἀπονέμω.

Ѳемлю, εши. ἀφαιρέω-ῶ, ἀναι-
ρέω-ῶ, ἔξαιρέω-ῶ καὶ μεσ.
-ρέомай-օумай, περιαιρέω-ῶ,
ἀνταναιρέω-ῶ. Σπαθ. -εл.
-май. (72. ѩимáшесл надеж-
да. περιηρεῖτο ἐλπίς).

Ѳзыівлю, εши, (κατὰ τὰ взы-
влю). ἀποκαλέω-ῶ (τουτέσι
προσκαλῶ, φωνάζω τινὰ κατὰ
μέρος). Σμεσ.-εл. ἀντικρá-
ζω, ἀντηχέω-ῶ, ἀντιφωνέω-ῶ,